

Z Krakowa d. 29 Września.

Gymnazjum przygotowawcze odbyło publiczne otwarcie nauk tym sposobem: z rana o godzinie w kościele akademickim S. Anny śpiew. i uotywę dla wezwania Ducha S. dla młodzi tu się edukującej, JX. Dominik; JK. Markiewicz S. T. D. kan. katedr. Inflan. Po południu także iako wy mowy profesor na amfiteatrze Gymnazy alnym w przytomności JW. Urbańskiego Appellacyynego prezesa Galicyi zachodniej, JJ. WW. Gubernialnych Konsyliar zow, osob kapitały, obywatelów, urzędoików Cesarzkich, magistratu Krak: i innych przezacnych Gości stanu duchownego i świeckiego, miał D. disertacją w łacińskim języku, o początkach, wzroście i zaszczytach Akademii Krakowskiej. W której przed portretem Monarchy przyzodobionym, złożwszy imieniem zgromadzenia powiślowanie Cesarzowi Jmci imienia Jego na początku roku Normalnego przypadających, odczytał, a potem rozdał gościom listę wydrukowaną uczniom do

szkoł wyższych posuniionych. — Sam zaś JW. Prezes publicznie ogłosił; iż celującymi są ci: — Ze szkoły I. Drozdowski Jacek, Kozdrayski Ignacy, Linowski Ignacy, Potocki Jan, Tarłowski Wicenty, Tarłowski Franciszek w naukach i obyczajach. — Z II. Ankwiz Roman, Chylewski Ignacy, Dobrzyński Antoni, Dębiński Łukasz, Karoński Felix, Nonast Jozef, Sudorski Karol, Sławiński Jan w nau. i obyc: — Z III. Bobrowski Joachim w obyc: Czapieryński Mikołaj w ob: Gütler maciej w ob: Nonast Ignacy w oby: Kożycki Samuel w oby: Radoński Jozef w na: i ob: Siedlecki Jozef w ob: *Wybranowski Jan* w na: i ob. — Z IV. Haller Jozef w na. i ob., Krzyżanowski w na. i ob. Sroczyński Ferdynand w nau., Sroczyński Franciszek w na. Z V. Lekszycki Ksiazka w na. i ob. Z VI. Meciszewski Kasty w na. i ob., Myszkowski Franciszek w ob., Urbański January w na. i ob. Wierzyński Jozef w obyc. Widerakiewicz Błażej w ob.

Z Paryża d. 15. Września.

Syn Portugalskiego ministra stanu P. Pinto, młodzieniec pełen talentów, towarzyszy nowemu pełnomocnikowi P. Noronha od Portugalskiego rządu do Paryża, dla zawarcia pokoju wysłanemu.

Poselstwo dyrektoryatu do Rady 500 d. 14. Września.

Obywatele Réprezentanci! Dyktoryat wykonawczy śpieszy się donieść wam, iż woyska Francuzkie weszły do Egiptu. Narod Francuzki, Porta Ottomańska i ludy uciśnione tego pięknego i nieszczęśliwego kraju mają nakoniec mścicielow. Pamiętne to zdarzenie było od dawna od małej części ludzi przeglądane, którym chwalebne i użyteczne zdania są właściwe; lecz przyzwyczajono się do mieszczenia ich w rządzie urojonych projektów. Rzeczypospolitey Francuzkiej zostawione zostało uskuteczenie tego nowego cudu. — Przyczyny, które przygotowały i które zaręczają pomyślność jego, powinny być w tym momencie odmalowane. — Od 40 blisko lat beiowie z swemi Mamelukami, niewolnicy ci panujący w Egipcie, uciemięźiali nieznośnemi zdzierstwami osiadłych na wierze naszych z Portą traktatów w Egipcie Francuzów. Od epoki pasowania Ali-bey około 1760 roku zaczęła się istotać te uciemiężenia. Śmiały ten uzurpator, zruciwszy iarżmo W. Sułtana, wypędziwszy obelżywym sposobem jego baszę, zaprzeczywszy mu haraczu i przywłaszczywszy sobie pod swymstępem bicie monety, zobelżył naszych konsulów, groził sromotnym ukaraniem naszym drogmannów i obkładał największymi zdzierstwami naszych kupców. Następcy jego Kralil-bey i Mohamed-bey zasługują

także na niektóre w tym rodzaju zarzuty; wszelako ich zdzierstwa nie były tak wielkie; lecz Mourad bey i Ibrahim bey, którzy po nich panowali, przeszli nietylko pierwszego, ale wszystkich jego następców w zdzierstwach. Rozgniewana Porta na postępki tych uciemięźycieli, umyśliła zemścić się w roku 1786. Za pomocą sił, któremi Hafsan basza dowodził, przymusiła ich do ucieczki i dała im następcę; lecz nie umiała swęę utrzymać władzy, obydwaj ci beiowie po śmierci Ismael bey, który po nich nastąpił, odzyskali w roku 1791 bez trudności swoje władze i one utwierdzili. — Od tego momentu, a nade wszystko gdy się Francya rzeczpospolitą ogłosiła, doznawali Francuzi tysiąc razy srozszych w Egipcie uciemiężeń. Pieniężne nakłady, często nawet bez pozorów potrzeby, iedne po drugich następowały. — Roku z rąpltey konsulowie uczynili sprawiedliwe przełożenia Mourad-beiowi względem nadzwyczajnych zdzierstw, przez tego uzurpatora na kupców Francuzkich nałożonych; lecz Bey daleki od zewolenia na jego żądania, kazał samemu konsulowi postawić woyskową załogę, póki te wydzierstwa zaspokoione nie zostały. — Na końcu tegoż roku zdzierstwa do tego doszły stopnia, iż Francuzi osiedli w Kaira, przymuszani byli dla obrony swych osób i reszty majątku, przenieść się do Alexandryi. Mourad bey rozgiewany o takowy ich postępki, kazał ich gonić, iako zbrodniarzy przyprowadzić i podwoił swój przeciw nim zapalczywość, gdy się dowiedział, iż jeden z nich ma brać w konwencyi, przeciw której on rozaczkał potwarze. — Tyrania jego nie została żadnym granic; Francuzi byli nie

wolności w Egipcie. Bey obawiając się, żeby kto nie uszedł jego czułości, śmiało powiedział naszemu konsulowi, iż jeżeli który z Francuzów umknie, wszyscy Francuzi i sam nawet konsul odpowiedzą swemi głowami. — Tyle śmiałości i zapalczywości ledwie pojąć można z strony nawet tyrańca, kiedy tyle związków interesu między nim i kupcami Francuzkiemi zachodziło, iakoż postrzegł wnet iż zbyt czarna tyrania nie długo będzie dla niego korzystną; na żądanie W. Wezyra przywrócił Francuzom wolność, ale im nie powrócił wydartych summ, owszem za tę łaskę nowe nałożył na nich pieniężne opłaty. — Francuzi mogli więc w 3 roku osiąść w Alexandryi; ale i tam, rownie jak w Rosetta i innych miejscach na brzegach śródziemnego morza łączących, byli wciąż wystawieni na łup poniższych agentów. Agenci beia nikczemniejsi i chciwsi od niego łapali przybyłe do portu towary Francuzkie i onych stanowili cenę, przepisując oraz sposób płacenia ich, a jeżeli najmniejszy czyniono opór, choćby najsprawiedliwszy, zaraz użyto siły zbrojnej. Takim sposobem wybito drzwi i okna wice konsulowi naszemu w Rosetta i obroceno nawet broń przeciw niemu ognistą, ponieważ nie chciał się poddać kontrybucyi, od której sam Mourad-bey kazał uwolnić Francuzów. Mimo jednak rozkazu beia musiał konsul poddać się gwałtowi. Nakoniec d. 21 Niwosa roku 6 Corata, cełnik Mourad-bey Alexandryi, kazał wszystkich drogmanów do siebie zwać i oświadczył im, iż najmocniejsze zgwaltowanie co on nazywał prawami swego pana, będzie 500 kłami ukarane, bez względu na charakter konsula; na kilka

dni przed tym pogroził jednemu drogmanowi ucięciem głowy i odesłania go konsulowi. — Coż na ow czas zostawało rządowi Francuzkiemu do otrzymania sprawiedliwości za tyle zniewag? Wiele razy przez swego posła uskarżał się u Porty; lecz procz wyprawy Hafsan baszy w roku 1786, która tylko dwóch baszów dotknęła, bez naprawienia przeszłych zdzierstw i zapobieżenia onym na dal, wszystko co Porta rozumiała zrobić, upoważniła W. Wezyra do pisania za nami do baszów Egiptu, którzy nic nie mogli zrobić i do dwóch bejów, którzy choć mogąc wszystko, nic nie chcieli uczynić, tylko obłudnie na tę rekomendacyą odpowiedzieli. Roku 4 ambasador Francuzki u Porty wysłał Francuzkiego agenta z temi listami do Egiptu; lecz agent ten nie otrzymał żadnej nagrody za wydarte na Francuzach summy, ani uczynione im obelgi, pozyskał tylko zmniejszenie opłat od towarów Francuzkich; ale ledwie on wyjechał Mourad-bey wydał rozkaz wybierania ceł, tak jak były przed jego przybyciem. — Powaga Porty Ottomańskiej do wspierania Francuzów była orzeźwiecie bezsilna i próżna. Lecz iakożże sposobem mogła nam skuteczną dać pomoc, kiedy sama nie potrafiła się oprzeć przemocy bejów; kiedy przymuszoną była ścierpieć, iż 3 mill: Egi, cyanów, których swemi nazywała poddanemi, stali się effiarami obcego ucisku; kiedy iey basza był traktowany w Egipcie iako ostatni niewolnik; kiedy nieznacznie odjęto W. Sułtanowi prawo powszechnego panowania nad temi krajami; kiedy nakoniec nie płacono mu więcej haraczu, który sobie był zapewnił od podbicia Egiptu przez Selimá II? To wszy-

atko okazywało, iż samowładztwo iey nad tym krajem nie było tylko czczym nazwiskiem, i daremnie po uczynionych od nas krokach, można się było iakiey dla nas spodziewać pomocy, kiedy dla samey siebie nie mogła nic wskorać. — Nie zostawało nam więc nic, iak uczynić sobie samem przez nasze armie sprawiedliwość, przymuszając tych podłych uzurpatorów, płatnych przez gabinet St. Jamu, do odpokutowania za wyrządzone nam zbrodnie. Armia Francuzka pokazała się dnia 1 lipca przed Alexandryą i Rosetta, a d. 23 lipca stanęła w Kairo. — Już więc nieznośni uzurpatorowie nie będą kalali wiecey tey dawney i płodney ziemi, którey czas nie potrafił wyniszczyć, owszem odmładza się co rok cudowoy m prawie sposobem; urodzaje są tam nadzwyczaj wielkie i rosną najbogatsze dla wszystkich 4 części świata płody. — Powiedzą, iż żadne wypowiedzenie wojny nie poprzedziło tey wyprawy; lecz komuż ją było wypowiedzieć? Porcie Ottomańskiej? My dalecy byliśmy od atakowania dawnego Francyi sprzymierzeńca, i przypisania mu uciemnienia, którego on stał się pierwszą ofiarą. Rządowi Bejów? taka władza nie była i nie może być uznana: karze się rozbojników, ale im się wojny nie wydaie. Potym atakując bejów, nie będziemy istotnie Anglii walczyć? — Wszystkie prawa narodów były w osobie Francuzów z największą bezczelnością zgwałcone; wszystkie nasze traktaty z Portą, wszystkie nasze układy od bejów i przez ich ostatnich agentów odrzucone, pod pozorem, iż oni w nie nie wchodzili; charakter naszych konsulów zaprzeczony i znieważony; wolność i życie Francuzów w każdym momencie na niebezpieczeństwo,

a majątek ich na łup wystawione. — Rzeplta Francuzka nie mogła dłużej zostać bezkarnie tak liczących gwałtów, widocznie od Anglii podniecanych. Ciepliwość iey była nadzwyczaj wielka, ale zuchwałość uzurpatorów jeszcze większa. — Na dostatecznym więc prawie przedsięwziętą rzeczpospolita uczynić sobie prędką sprawiedliwość z bejów Egipskich. Lecz ona nie chce dla siebie iedney zwyciężyć: Egipt był uciemniony przez rozbojników; Egipcyanie będą zemszczeni, i rolnik płodnych tych okolic będzie nakoniec używał owocu swych płodów, które mu barbarzyńsim sposobem wydzierano. Władza Porty była całkowicie zaprzeczona: będzie ona przez tryumf Francuzów, zbieżną ratą niezmiernie pożytki, których od dawnego czasu pozbawioną była. Nakoniec dla dobra wszystkich, Egipt stanie się najbogatszym światu w płody krajem, środkiem niezmiernego handlu, a nade wszystko najstraszniejszym miejscem przeciw przemocy Anglików i przywiązczonemu iego w Indjach handlowi.

Pod: *Treillard, prezydent.*
Lagarde, sekretarz jener.

Z Rasztaft d. 15. Września.

Nota ministrow pełnomocnych rzpltey Francuzkiej.

Nizey podpisani ministrowie pełnomocni rzpltey Francuzkiej do negocjowania o pokoy z Rzeszą Niemiecką, odebrali notę deputacyi Rzeszy, która im dnia 25 bieżącego Fructidora, przez ministra pełnomocnego Cesarskiego oddaną została. Chociaż nizey podpisani cieszą się z spokojnych słów deputacyi Rzeszy, chociaż ufność swoją w niey pokładają, nie mniej iednak są przymuszani przełożyć iey, że po dziewięćciu miesięcznych negocjacyach

słowa, a nawet intencje nie są dostatecznymi, potrzeba skutków do okazania, iż się żąda pokoju, trzeba go zawrzeć, i jeżeli podpisaci bez przestannie go offiarują. Deputacya Rzeszy zdaie się w prawdzie w tym momencie wychodzić z stanu niedeterminacyi w jakim zostawała; zezwoliła na iedno z ważnych żądań, które iey imieniem rzeczypospolitey Francuzkiej uczynione były, na zburzenie fortyfikacyy Ehrenbreitsteiau, i zezwolenie to, które dyisiaj ponawia, iest wyrażone w sposobie dającym spostrzegać, że niżej podpisani nie omylili się, gdy niezaprzeczone uczynili oświadczenie, iż uważają i przyjmują to zezwolenie za czyste i proste. Ale dla czegoż w iednym z poprzedzających konklusow zostawiać warunkowe rozrządzenie, które się tam wcisnęło? dla czego ogołacać się, z dobrych skutkow, edwołania go, które uprzedzając trudności i powracając offiarze całą iey wartość, dałoby było rządowi Francuzkiemu tym większe zapewnienie o wzajemney szczerości negocyacyi, i trwałości przyszłych związkow. Nie mniemy prawdą iest, że deputacya Rzeszy pokazuje się całkiem być skłonną do ustąpienia rzeczypospolitey Francuzkiej wyspy uzbroioney S. Pióra; lecz do tego ustąpienia zdaie się przyłączać nadto przesadzoną wartość, któraby iego znacznie umniejszyła cenę i której sama propozycya karałaby wierzyć, że deputacya Rzeszy bardzo łatwo zapomina o licznych ofiarach jakie rząd Francuzki uczynił dla nadania Rzeszy pokoju. W ogule, błędem to iest, można i należy powiedzieć, aby myślić ustanowić między dwiema umawiającemi się mocarstwami wzajemności ściśle iednakowych korzyści; równości tey nigdy nie masz

prawie, ani w naturze rzeczy, ani w oddzielnym położeniu osob, a gdyby w mniemyszej negocyacyi przypuszczoną być mogła, widoczna iest rzeczą, iżby ztąd wynikała istotna nierówność dla rzeczypospolitey Francuzkiej, która na ten czas nie tytkoby utraciła część znaczną należącego iey się zadosyć uczynienia, ale nadto, widziałaby zmniejszoną w rękach swoich, przez skutek tey wzajemności, wartość korzyści przez nią otrzymanych. Podobny układ niezgodny z jakimkolwiek bądź pokojem, a mniej ieszcze gruntowny gdy go się przybliży do sławy bronii Francuzkiej; nie może więc być utrzymowany od negocyatorow roztrąpnych i szczerych. Pomimo tych uwag, które potrzebne były niżej podpisani nie zaprzeczą wcale aby nota deputacyi Rzeszy nie miała im okazać niejakiego polepszenia w stanie interesow i szczęśliwey chociaż późney możności otrzymania skutku oczekiwanego z niecierpliwością od dwoch narodow, pokazuje się w rzeczy samey, z rozbioru tey noty, że wszystkie trudności a przynajmniej istotniejsze zamykają się dzisiaj w tych trzech kwestyach: 1.) Zatrzymanie przez Francuzow lub powrócenie Rzeszy miejsc uzbroionych Kol i Kassel. 2.) Przeniesienie na kraje dane w zamian na prawey stronie Renu, długow którei kraie ustąpione na lewey stronie, obciążonemi pokazą się. 3.) Przystosowania, lub wyłączenie ustaw Francuzkich, względem emigrantow. Reszta łatwo się zagodzi, jak to sama deputacya Rzeszy uważa, gdy wielkie przeszkody uprzątnione zostaną. Całą więc swoją uwagę niżej podpisani obrocili na te trzy kwestye i tym ściśle iey roztrząsali, że dwie ostatnie zdały im się prawdziwie obchodzić szczęście, wolność,

i majątek wielkiej liczby rodziny Państw obydwóch; przedmioty święte dla rządu Francuzkiego w jego związkach politycznych z innymi rządami, równie jak i w jego wewnętrznym rozrządzeniu: stosownie zatem do tego nie wahaia się uczynić propozycy i oświadczeń następujących, pod wyraźnym zawsze jednak warunkiem, że wyspa uzbroiona S. Piotra ustąpiona będzie natychmiast Rzeczypospolitey Francuzkiej, i że razem wszystkie klauzule i warunki przyłączone do zburzenia Ehrenbreitssteina i innych przez niżej podpisanych podanych żądań za nic poczytane zostaną:

1.) Bez pożyteczną byłoby rzeczą, przywodzić tu dosyć znane powody zniewalające tak mocno Rzeczpospolitą Francuzką do zatrzymania Kel i Kassel i ich przyległości; też same powody sprzeciwiają się jeszcze, aby miała zupełnie te posiadłości opuścić. Można było wierzyć, że Xzęta i inne państwa Rzeszy, przedmiot ten z politycznego względu uważali, że żalowanoby w czasie, iż go nie dostrzeżono, lub źle ceniono. Lecz zamiast pożyteczney ufności, zdawano się doświadczać uczucia przeciwnego, widząc miejsca uzbrojone w rękach Francuzów; dla zniszczenia więc wszelkich obaw Rzeczpospolita Francuzka zrzeka się fortyfikacy Kel i Kassel, które zburzone zostaną i grunt ich tylko zatrzyma. 2.) Co się tyczy długów deputacya nie rozumiała zapewne aby rząd Francuzki mógł się skłonić do jakiego układu, któryby był w stanie zmniejszyć znacznie wartość ustąpienia brzegu lewego, i uczynić między dwiema państwami ziarno przykrych poróżnień, i przyciskać kraie, które Francuzkami się stały, ciężarami wojny osobistej Rzeszy. Długi kra-

iow ustąpionych będą, iako niżej podpisani mówili zawsze, przeniesione na kraie brzegu prawego, dane dla wyadgradzenia; ale zezwoli się aby długi prowincjonalne, wyjąwszy jednak te, które zaciągnięte zostały z powodu lub na koszt wojny, były i zostały ciężarem krajów ustąpionych, i prawa trzeciej części wierzycieli ostrzegają się. 3) Niżej podpisani oświadczaia, iż ustawy wzglętem emigracyi nie ściągają się do krajów ustąpionych, a nie przyłączonych, nawet do Moguncyi. Z ukontentowaniem to pocieszające czynią oświadczenie; lecz gdy artykuł na który one odpowiada, znawdnie się po między 18 artykułami przyłączonymi do noty deputacyi pod d. 3 marca, i gdy ten artykuł ma związek z propozycjami wyrażonemi w nocie pod dniem 11 tegoż miesiąca marca, należy się tu wydelimitować, nadewszystko z tego przedmiotu. Oświadczaia więc niżej podpisani, iż odpowiedzieli teraz na te artykuły i domniemanie, w tym wszystkim, co tylko roztrząsaniu podlegać może, odwołując się nadewszystko do noty swojej pod d. 19 germinal i oświadczaia, iż legacya Francuzka nie uważała i nie uważa tych artykułów i domniemań, tylko iako oddzielne propozycye; różne pomie z sobą i jedna od drugiej nie zależą, i że sprzeciwiałyby się mocno wszelkiemu ich użyciu, któreby uczynić chciano, dla osłabienia lub zanie poczytania umowionych punktów. — Ministrowie pełni mocyi Rzeczypospolitey Francuzkiej podaią note tę iako zakład pokoju. — Francya i Niemcy tak sądząc, chcą wierzyć że deputacya Rzeszy dzielć będzie to zdanie i nie zęchce śięgać na siebie winy pierwszeństwa zerwania. Niżej podpisani upewnialią ministra pełnomocnego J. C. Meio

swoim najwyższym poważaniu.

W Rasztadt d. 28 Fructidor w roku 6
rzeczypospolitey Francuskiej.

Bonnier. Jean de Bry. Roberjt.

Z Londynu d. 14 Września.

Xzę Portland odebrał dzisiaj od wice
króla Irlandyi następującą depezę:

Z obozu przy Johnstowne d. 8. Września.

Milordzie! Pisząc d. 5 do W Pana
miałem przyczynę do wierzenia, iż nieprzy-
jaciel myśli się na północ udać. Musiał
się naturalnie spodziewać, iż do której
odnogi t y części kraju przybędą mu z
Francyi posiłki, bo inaczej marsz jego zda-
wałby się być desperatnym. Z tym wszy-
stkim odebrałem d. 7 wiadomość od jenera-
ła Lake, że się na prawe skrzydło nie-
przyjaciela przy Drumkeirn udał, i że ma
powód do wierzenia, iż on chce do Boyle
lub Carrick nad rzeką Shanon udać się.
Ja pospieszyłem dla tego marsz pod moją
kommendą być cych woysk, abym prę-
dziej niż nieprzyjaciel w Carrick stanął, a
jenerała Moore ostrzegłem, iż iezeliby nie-
przyjaciel do Boyle poszedł, aby na wszy-
stkie przypadki był gotow. Stanąwszy w
Carrick dowiedziałem się, że nieprzyja-
ciel przeszedł rzekę Shanon przy Balintra
i chciał tam zburzyć most, ale jenerał La-
ke, który zaraz następował za nim, prze-
szkodził mu. W takich okolicznościach
byłem zapewniony, iż ieden ieszcz marsz
ukończy całą tę nieprzyjemną wojnę, i
gdy dowiedziłem się, że nieprzyjaciel na
now w Cloone stanął, ruszyłem z woyskiem
d. 7 w wieczor o godzinie 10 z Carrick do
Mohill i zaraz dałem jenerałowi Lake
rozkaz ruszenia do Cloone, które 63 mile
od Mohill leży. Przez to poruszenie by-
łem wstania albo atakowania razem nie-
przyjaciela z jenerał m Lake, iezeliby się

chciał w Cloone bronić, albo ścigać go,
iezeliby się chciał iak się zdawało daley
cofać. Gdy rowno ze dniem w Mohill
stanąłem, znalazłem nieprzyjaciela iuż
w marzu do Granard. Pośpieszyłem co
prędzey za nim, który przez nadpsuty
most wtamte okolice przechodzić musiał,
i zaraz dałem jenerałowi Lake rozkaz, a-
by jego tylną straż atakował i ile możno-
ści marsz jego trudniejszym czynił, nie
wciągając całego korpusu jego do bitwy.
Jenerał Lake dopełdził tego przedsięwzięcia
z zwyczajną swoją roztropnością i szyp-
kością, i przyłączony tu od niego list wy-
iaśni okoliczności, które się do całkowitego
poddania nieprzyjacielskiej armii przyto-
żyły. Przyłączoną tu kopia mego rozka-
zu okaże, iak daleko miałem przyczynę
bydź kontent z sprawowania się woysk,
i proszę W Pana donieść Królowi Jmć ze
od jenerała Lake i sztabu officyerow nay-
większej doznałem pomocy. Mam honor
bydź &c.

Podpisano *Cornwallis.*

*List jenerała Lake do kapitana Tay-
lor prywatnego sekretarza wice kró-
la. Przy Ballinmack d. 8. Wrze-
snia.*

Mei Pacie! Mam honor donieść
W Panu, dla uwiadomienia wice króla, iż
zaprzybyciem moim do Ballaghy, dowie-
dzałem się, że Francuzka armia przez to
miejsce z Castlebar maszerowała. Na-
tychmiast udałem się za nią dla uważania
i ey poruszeń. Podpułkownik Grawford,
który moją przednią strażą kommandero-
wał, składającą się z oddziału Hompesch
i z oddziału jazdy ścigał nieprzyjaciel-
ską tylną straż z taką szypkością, że mu
użyć nie mogła, chnciaż wsostkie konie
z tey okolicy zabrała. — Potrudn, m mar-

szu rzez 3 dni i 3 noce stanęła moja ko-
 lonna dzisiaj o godzinie 7 rana w Cloo-
 ne. Ta składała się z karabinierów, z oddzia-
 łów lekkiej jazdy pod komendą pułko-
 wnika Chappann, podpułkownika Max-
 weck, hrabięgo Roden i kapłana Kerr,
 tudzież z 3 batalionu piechoty, rozrzucon-
 licwi, z regimentu Xcia Walis, Fencible
 piechoty pod komendą podpułkownika
 Jones z 264 regimentu &c. W Cloone ode-
 brałem zlecenie ścigania nieprzyjaciela w
 tym samem położeniu, w czasie gdy lord
 Corwallis z drugiej strony postępował
 dla otoczenia go. Poszedłem tedy na
 przód, wystawszy kompanię piechoty,
 która za dragoną na konie wsiść musia-
 ła, dla drażnienia nieprzyjacielskiej ty-
 nej straż. Podpułkownik Craffurd do-
 gnawszy Francuzkiej tylniej strzy wezwał
 ją do poddania się; lecz gdy ona na to
 nie zważała, atakował ją, i około 200
 Francuzów ruciło broni, w rozumieniu,
 że reszta to samo uczyni. Kapitan Pac-
 kenham, komendant artylleryi, i jenerał
 major Craddock zbliżyli się do nieprzy-
 jaciela; lecz ten zaczął z armat i muszki-
 tow dawać ognia, gdzie jenerał Craddock
 raniony został. Potym kazałem gmu bata-
 lionowi lekkiej piechoty pod komendą
 podpułkownika Jones na przód postąpić
 i atakować nieprzyjacielskie stanowisko.
 Potyczka trwała pół godziny, ale gdy re-
 zultu mojej pokazałem kolonny, podali
 się Francuzi na łuskę. Buntownicy, któ-
 rzy ze wszystkich stron uciekali, wiele
 nadzwyczaj ucierpieli. — Jazda sprawiła
 się przedziwnie. Trzeci batalion lekkiej
 piechoty i część milicyi z Amagh (tyle-
 ko piechota się porywała) bardzo się wa-
 lecznie trzymali i na większe odemnie od-
 bierała dzięki. Roztropae sprawienie się
 podpułkownika Jones wiele się do naszey
 przyżyło pomysłności. Ogółem wszy-
 scy officyerowie i arści przedziwnie się
 sprawili. Jenerał Craddock mimo ode-
 sionoy ranv niechciał się zpla u boju od-
 dać. Nie mogę t go listuzakończyć, bez
 wyrażenia ileśmy w pomysłności naszey
 roztropności i czynności, podpułkownika
 Craffurd winni i proszę aby mi wolno
 było zalecić go jako nader zasłużonego

officyera. Mam honor być &c.
 podpisano Lake.

Podług dworskiej gazety nie zginił
 żaden officyer z wojsk królewskich. Trzech
 prostych żołtżarzy i 11 koni było zabi-
 tych. Porucznik Stepanz i 12 prostych
 jest ranionych, a 3 prostych zamieszra-
 nych. — Zartylleryi, broni i amunicyi zdo-
 było: 3 małych 4 fułowych armat, 5
 amunicyjnych wozow, 700 broni wiele
 pik, &c. Irlandzkich buntowników wzięto
 96 między któremi mianowato się 3 jenera-
 łami, to jest Roach, Blake i Treeliny.
 — W cofaniu się przymuszony był nieprzy-
 jacieli 9 armat porzucić, które od wojsk
 królewskich zabrane były. — Z wywszych
 officyerow Francuzkich zabrano: Humbert
 komenderujący jenerał; Sarazin dywi-
 zyyny, a Fontaine brygady jenerałowie;
 la Sature i Dufoux brygad szefowie; Au-
 liv, Demance, Toussaint, Ballin i Sil-
 bermon batalionow szefowie; Menonkom
 marsarz; Brillier kommissarz wojskowy;
 Thiebault podskarzi; Pouten i Fraubaire
 adiutanci; Moreau kapitan; Wagnemestr
 jenerał; Ardouin brygad szef; Srvé,
 Hais i Mauchand batalionow szefowie;
 Brand i Maçonnet Chuzgowie. Ogółem
 poddano się z temi officyerami 844 głów,
 a miało ich ze wszystkich 160 wyłado-
 wać; więc 216 musiało ich w różaych po-
 tyczkach zginąć. — Buntownicy Irlandz-
 kich nie miało się nad 1500 do Francuzow
 przyłączyć. Jenerał Humbert kazał 4 puł-
 kownikow za rabunek i nieposłuszeństwo
 powiesić, przez co wiele ich odstręczyło
 się od niego.

Wewtorek w nocy powstała tu wiel-
 ka burza od której stojące około Londy-
 nu okręty wiele ucierpiały. — Lord Brid-
 port powrócił z 10 liniowemi okrętami do
 Torbay, które od burzy uszkodzone zostały.
 Vice admiral Garlier także z 5 liniowemi
 okrętami do Pimut powrócił. — Rząd nasz
 odebrał wiadomość, iż Francuzki admirał
 Richery w 3 liniowe okręty i 3 fregaty do
 Iodyskiego morza przybył. Naszego ad-
 mirala Ranier uwiadomiono tym czasem
 o tym.

GAZETY KRAKOWSKIEY

 W R S R Z O D Ą D N I A 3 P A Ź D Z I E R N I K A 1 7 9 8 .

Z Rasztadt d. 15. Wrzesnia.

Druga Nota Francuzkich Ministrow.

” Niżey podpisani ministrowie pełnomocni rzezypośolitey Francuzkiej do negocjowania o pokoy z Rzeszą Niemiecką, odebrali pod d. 25 t. m. drugą notę deputacyi Rzeszy, która im przez ministra pełnomocnego J. C. Mei przesłaną została. Noty tej szczegulieyszym przedmiotem jest, żądanie cofnienia woysk rzezypośolitey znajdujących się na brzegu prawym. Niżey podpisani wzywaią deputacyą Rzeszy do przeniknienia się dobrze tą prawdą, która od czasu rozpoczęcia negocjacyi tak się oczywistą stała, że dyrektoryat wykonawczy chce szerze pokoju i prędkiey oraz doskonałey między dwiema państwami ugody, że niczego bardziey nie pragnie, iak widzieć nie tylko zmniejszające się, ale zupełnie ustałe, przez szczęśliwą bezużyteczność szkodki ostrożności, przywiązane ieszcze do dzisiejszego stanu interesow i do tej nie pewności wypadkow nie zależących od ie-

go woli. Deputacya Rzeszy z swey strony nie może nie wiedzieć, iż żądanie, które ponawia dzisiay, jest zawcześne, że opuszczenie położea woyskowych powinno bydź pierwszym skutkiem dokonaney pacyfikacyi; nie masz zatym sprawiedliwej przyczyny aby woyska rzezypośolitey cofnęły się na drugą stronę Renu. Powtarzając tę uwagę istotnie sprawiedliwą, niżey podpisani korzystac będą z tego zdaznienia, dla zniszczenia nadto posuniętego twierdzenia, rozgłoszonego w publiczności, i któremu przydawać wiary nieprzyiaciele imienia Francuzkiego nie uchybią zapewne. Mowią, że woyska rzezypośolitey przeszły linią zawieszepia broni. Ministrowie pełnomocni rzezypośolitey Francuzkiej zaprzeczaią formalnie tego mniemanege czynu; twierdzą oni, że woyska rzezypośolitey nie przeszły linii oznaczoney dla obydwóch armiy. Ten przykłąd, do którego by łatwo było wiele przydać innych, powinicaby ostrzedz deputacyą Rzeszy, aby się uzbroi-

ła przeciwko raportom wszelkiego rodzaju za nadto rzeczy wystawiającym, albo zupełnie fałszywym, które iey czynione są, lub później uczynione będą, zawsze w nadziei zniechęcenia umysłów, a może ukrycia przed bacznością, zamysłów prawdziwie nieprzyjacielskich. Nikt nie wątpi, iż nie które nieszczęścia prywatne są nierozdzielne od przechodu z stanu wojny do stanu pokoju; aby przechod ten był szczęśliwy i szybki, nie było w mocy niżey podpisanych. Do deputacyi Rzeszy należy przekonać się coraz bardziej, iż nigdy dzielniey pracować się nie będzie około ugi i szczęścia ludu, iak przez predką pacyfikacyą, uprzedzając na zawsze nieszczęścia wojny. Do niey należy skłonić się do żybżeń Xżąt i wszystkich mieszkańców Niemiec, których żądania i same nawet skargi są głosem pokoju. Na ten czas ustana wszystkie powody wzajemnych niespokojności, a uczucie przeszłych nieszczęść zapomni się używaniem pomyślności spokojney i trwałey. Ministrowie pełnomocni rzeplitey Francuzkiej kończąc tę, notę wyraźnie się oświadczią do tego, co powiedzieli w pierwszej swoiey pod dniem dzisieyszym nocie względem 18 artykułów dołączonych do noty deputacyi Rzeszy pod d. 3. marca i domniemań wyrażonych w nocie pod dnia 11 marca. — Zapewniają Ministra pełnomocnego J. C. Mci o swoim najwyższym poważaniu. W Rasztadt d. 28 fructider w roku 6tym rzeczypospolitey Francuzkiej.

Podpisano *Bonnier. Jean de Bry.*
Roberjot.

Z *Zemlina* d. 30. *Sierpnia.*

Dnia wczorayszego przybyłe z Kon-

stantynopola listy, przyniosły pewną wiadomość, że Porta wydała Francisz wojnę. Dnia 18 ogłoszono ją w Konstantynopolu z wszystkimi zwyczajnie używanymi obrządkami; chorągiew Mahometa wywieszono, i deklaracyą wojny tegoż samego dnia rozestano do wszystkich państwa prowincyi. W deklaracyi tej, wzywają imieniem najwyższej Istności i proroka wszystkich Muzulmanow będących w stanie noszenia broni, do udania się pod chorągwie mieścica dla bronienia sprawiedliwej Partey Ottomańskiej sprawy. Tym moiey można powątpiewać oter wiadomości, że wczoray także przez jednego tatarsa do Belgradu przywiezioną była, i że od dzisieyszego rana chorągiew wojny powiewa na murach tego miasta. Wypadek ten dosyć nieprzyjemnie w Belgradzie sprawił wrażenie, tym zaś więcey, że basza z wojskami swemi ma wyjść w pole i że miejsce iego zastąpi ówwszy rzadca Mehemod Basza. — Podług tychże samych listow, wywoż wszelkiego gatunku żywności, ze wszystkich krajow Partey Ottomańskiej zakazany został, i w celu nie do znanja niedostatku żywności, wielkie magazyny założyc nakazano; nakoniec przygotowania do wojny, ze wszystkich stron z największą czynią się usilnością. Pierwsi ministrowie Partey codziennie odbywają konferencye z ministrami Angielskimi i Rosyyskimi i upewniają, że Rosyja dzielnie Partie dopomagać będzie. Basza Macedoński którego woyska orzy Widnie różne poniosły straty z urzędu swego zdjęzony został.

(z *Gazety Węgierskiej.*)

Dnia 20 przyszłego miesiąca października będzie tak wyższe iako i niższe łowiectwo w państwie Kozienskim w każdym rozmaitego gatunku zwierzyńi znajdując się w wyznaczony godziny urzędowej przed południem przez publiczną licytacją od 1 listopada r. b. aż do ostatniego października 1804 na 6 po sobie następujących lat w kanceliaryi ekonomiczney Kozienskiej zaangędown , a to w dwóch wydzielnych miejscach dystryktu Kozienskiego i w Jedliu.

Cena wywołania od pierwszego wydziału jest na 200 od drugiego na 150 złotych rżni. na każdą rok wyznaczona, dla czego więc wszyscy chcący licytowania z takowey summy czwartą część iako wadium do rąk agitujących się kommissyi teszcze przed licytacją złożyć będą powinni.

Wreszcie punkta licytacyjne mogą być od każdego przed licytacją tak w tutejszey kanceliaryi dobr rządowych administracyi w Krakowie , iako i w prefekturze ekonomiczney Kozienskiej podług upodobania przyezrane i przeczytane.

Z Warszawy d. 11. Września.

Kommissya przez Najinsacysze trzy Dwory do uregulowania ulugow s. p. Krola Jmci Stanisława Augusta, i bywszey rzeplitey Polskiej wyznaczona, rozpocznie teraz wryfikacją zapisanych w Protokule swoim do bywszey rzezypospolitey pretensyi, a to w następujących dniach, i niżey wyrazonym porządkiem.

I. Pretensye kawalerow Maltańskich d. 15. Octobria roku 1798. podług nowego stylu. Numeru 10. 659. 1031.

II. Pretensye różne, oddzielney oł innych departamentow natury, na dzień 16. Octob. Nra 7. 13. 20. 21. 29.

D 17. Octob. Nr 3. 33. 54. 59. 67. 88. 104.

Dnia 18. Nra. 95. 126 135. 145. 168. 173.

Dnia 22. Nra. 196. 217. 237. 300. 304.

335. 383. 461. 493.

Dnia 23. Nra. 494. 501. 511. 521. 571. 582.

594 599. 621.

Dnia 24. Nra. 650 655. 657. 670. 676. 685.

Dnia 25. Nra. 695. 701. 709. 710. 712. 715.

733.

Dnia 29. Nra. 758. 759 760. 761. 778. 783.

Dnia 30. Nra. 793. 816. 817. 820. 826. 857.

858. 859.

Dnia 31 Nra 860. 867. 870 872. 875.

Dnia 5 Novemb. Nra. 879. 882. 905. 906.

909 910. 952.

Dnia 6. Nra. 992. 1093. czyli Jozef Puzyno.

993. czyli Jozef Młodzianowski. 994. czyli

Jakub Długowski. 995 czyli Franciszek Cerner, i 34

Dnia 7. Nra. 1043. 1044. 1054. 1072. 1073.

1094.

Dnia 8. Nra. 1147. 1161. 1173. 1177.

III. Pretensye za liwerunek dla woyska,

na dzień 12. Nowembra Nra. 22. 53. 62. 89
216. 244. 679 894. 11191.

IV. Pretensye do Kommissoryatu na dzień
13. Nowembra. Nra. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 8. 11. 14.
15. 16. 19 23 34. 43. 49 150.

Dnia 14. Novemb. Nra. 111. 112. 114. 130.
163. 192. 731. 236. 278. 317. 326 356. 357.
373. 377. 446. 438. 625. 651 754. 782. 1058.

V. Pretensye Puszczny po s. o. Królu Jmci
Stanisławie Auguście, na dzień 15. Novem.
Nra. 303. 904.

VI. Pretensye Krolewiczow Polskich na
dzień 19. Nov. Nra. 287. 288. 776.

VII. Pretensye Gdańska, Torunia i El-
bliga, na dzień 20. Nov. Nr 495.

VIII. Pretensye woyska koronnego. —
Sztabu generalnego na dzień 21. Nov Nra.
141. 180. 181. 240 2 4. 349. 443. 524. 538. 578.
752. 830. 833 929 1041 1074. 1077. 1081.

Kanceliaryi Kommissyi Woyskowej na
dzień 22 Novem. Nra. 30. 36. 3 38 44 65.
98 149. 176. 195. 250. 300. 302. 363. 395. 661.
680. 718.

Gwardyi pieszey na dzień 26. Nev. Nra. 9.
25. 71. 72. 106. 113. 129. 139. 144. 147. 150.
251. 252. 254 255 265. 279. 337 351. 371. 372.
470. 476. 490. 497. 551. 533 618. 728. 745 839.
842. 846. 861. 885 891. 892. 932 933. 943. 950.
964. 1003 1026.

Korpus Artylleryi na dzień 27. Nov Nra.
43. 68. 119. 136. 209. 261. 283 302. 410. 449.
456. 471 687. 720 732. 745. 805. 806. 821. 866.
1012. 1025. 1117. 1131,

Korpus Indz: Saper: Pont: i Szkoły Artyl:
tudzież Batalionu Skarb: na dzień 28 Nov.
Nra 53 127. 204. 231. 567. 723. 724 729. 730.
781. 823. — 99. 505.

Regimentu 1. Szefowstwa Jen. Gorzenskie.

go, później Putawskiego, na dzień 29. Nov. Nra. 160. 181. 322. 366. 367. 368. 369. 482. 707. 829. 831. 844. 990. 891. 1032. 1106. 1111.

Regimentu 2. Szefowstajen. Wodzickiego, na dzień 3. Decembra, Nra. 87. 105. 248. 307. 388. 457. 468. 469. 475. 481. 620. 671. 691. 959. 989. 1107.

Regimentu 3. Królewicza, Szefowstwa jen. Mikołaja Czapskiego, na dzień 4. Decembra; Nra. 41. 66. 83. 2. 3. 258. 336. 404. 668. 740. 741. 742. 743. 744. 839. 944. 1002. 1071. 1102. 1170. i 1176.

Regimentu 4. Buławy W. Kor. z Chorągwią Węgierską teyże Buławy, na dzień 5. Decembra; Nra. 453. 443. 540. 646. 647. 725. 807. 1008. 1070. 1128.

Regimentu 5. Buławy Polney Kor. z Chorągwią Węgierską teyże Buławy na dzień 5. Decembra; Nra. 239. 241. 1116. 1117.

Regimentu 6. Kizyljerow, na dzień 6. Dec. Nra. 93. 171. 172. 199. 386. 408. 409. 499. 560. 589. 590. 591. 1021. 1025. 1065. 1126.

Regimentu 7. Szef. jen. Brodowskiego a później Stanisława Ożarawskiego, na dzień 6. Decemb. Nra. 232. 314. 491. 682. 684. 721. 802. 899. 975. 992. czyli Gaspar Maffier. 999. 1000. 1005.

Regimentu 8. Szef. Potockiego Ssty Szczę, rzekiowy, później Miaczyńskiego, na dzień 2. Januarii 1799. roku Nra. 85. 354. 773. 774. 1001. 1019. 1033. 1119. 1137.

Regimentu 9. Szef. jen. Raczyńskiego, na dzień 2. Jan. Nra. 347. 541. 672. 815. 1053. 1076. 1165.

Regimentu 10. Szef. jen. Działyńskiego, na dzień 3. Jan. Nra. 138. 159. 162. 262. 374. 462. 467. 477. 557. 587. 699. 726. 791. 877. 931. 978. 1042. 1172.

Regimentu 11. Szef. jen. Ilińskiego, i Regimentu 12. Szef. jen. Matczewskiego, na dzień 3. Jan. Nra. 1015. — 116. 694. 780. 835. 887.

Regimentu 13. Ordynacyi Ostrogskiej, Szef. JO. Xcia Jmci Michała Lubomierskiego; i Regimentu 14. imienia Potockich; i Regimentu 15. Szef. jen. Cichockiego na dzień 7. Januarii; Nra. 124. 140. 153. 365. 442. 622. 1009. 1013. 1018. — 364. 522. — 286. 398. 399. 519. 579. 818.

Garnizonu Częstochowskiego i Batalionu Rotemberga i Trębickiego, na dzień 8. Jan. Nra. 911. 1163. — 7. 230. 851. 986.

Korpusu Kadetow, na dzień 9. Jan. Nra. 97. 194. 267. 268. 269. 289. 290. 291. 292. 293. 819. 444. 492. 500. 512. 518. 554. 593. 799. 845. 34.

Kawaleryi Narodowej, na dzień 10. Janu. Nra. 69. 75. 91. 184. 200. 234. 249. 283. 284. 321. 325. 348. 358. 391. 396. 397. 405. 406. 407. 452. 459. 460. 472. 480.

Dnia 14. Jan. Nra. 490. 514. 517. 584. 598. 624. 636. 692. 703. 716. 722. 751. 792. 803. 804. 809. 814. 828. 832. 833. 865. 897. 907. 908. 912. 913. 916. 917. 923. 916.

Dnia 15. Jan. 927. 928. 946. 967. 976. 997. 998. 1004. 1020. 1030. 1037. 1067. 1009. 1092. 1099. 1109. 1110. 1129. 1135. 1167. 1169. 1174. 1175.

Gwardy konney na dzień 16. Jan. Nra. 110. 164. 167. 207. 355. 401. 402. 463. 552. 553. 555. 556. 708. 711. 766. czyli Ignacy Sawicki, 813. 824. 1164. 1171.

Lekkieyi Kawaleryi, to jest: — Pułku 1go Przedniey straży Szefa Karwickiego, na dzień 17. Jan. Nr. 800.

Pułku 2go Przedniey straży Buławy W. Kor. na dzień 17. Jan. Nra. 545. 881. 1093.

Pułku 3go Przedn. straży Buławy Polney, na dzień 17. Jan. Nra. 717. 862. 864. 868. 876. 1045. 1082. 1089.

Pułku 4go Przedn. straży Szef. Byszewskiego później Xcia Wirtembergskiego na dzień 11. Jan. Nra. 175. 186. 465. 498. 779. 903. 1166.

Pułku 5go Przedn. straży Szefa Xcia Joz. Lubnierskiego; na dzień 21. Jan. Nra. 266. 380. 558. 772. 819. 1083.

Królewskiej Ekorty, na dzień 22. Jan. Nra. 115. 161. 212. 359. 360. 361. 362. 454. 581. 652. 747. 945. 981. 995. czyli Maciej Napierkowski, 1051. 1088. 1108. 1132. 1168. 1179. 1180.

Pretensye Woyska Litewskiego. — Jeneralnego Sztabu na dzień 23. Jan. Nra. 120. 228. 493. 464. 1095.

Gwardyi Pieszey, na dzień 24. Jan. Nra. 46. 47. 90. 92. 104. 148. 152. 191. 206. 324. 331. 332. 341. 342. 378. 384. 385. 395. 439. 539. 588. 849. 918. 1060. 1112. 1141.

Korpusu Artylleryi i Inżynierow, na dzień 28. Jan. Nra. 60. 229. 389. 455. 515. 617. 841. 1121. 1124. 1125. — Chorągwi Skarbowey, Nra. 675. 996. czyli Jan Suchodolec. — Chorągwi Murszatkowskiej, na dzień 28. Jan. Nra. 61. 690. 704.

Regimentu 1go Buławy W. i Regimentu 1go Szef. Kosażowskiego na dzień 29. Jan. 939. 1122. — 550. 767. 768. 1047. 1159.

Regimentu 3go Buławy Polney, i Regimentu 4go Szef. Judyckiego; na dzień 30.

Jan Nra. 121. 123. 568. 1046. 1048. — 756.
1120. 1123. 1123. 1144. 1145.

Regimentu 5go Szef. Pawła Grabowskie-
go, na dzień 30. Jan. Nra. 466. 727. 801.
996. czyli Karol Sesing. 1052. 1158.

Regimentu 6go imienia Mafalskich, Szef.
Niesiołowskiego, na dzień 31. Jan. Nr. 966.

Regimentu 7go jen. Artylleryi Szef. Giel-
guta, na dzień 31. Jan. Nra. 146. 580. 586.
748. 957. 1028. 1127. 1140. 1142.

Regimentu 8go Rudziwiłowskiego; Szef.
Sew. Rzewuskiego, na dzień 31. Jan. Nra.
193. 843. 1026.

Kwaleryi Narodowej, na dzień 4. Febr.
Nra. 122. 451. 474. 569. 570. 585. 592. 606.
607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616.
619. 673. 674. 677. 678. 766. czyli Xaw: Bu-
trymowicz 811. 834. 922. 940. 942. 1080. 1160.
Gwardyi konney, na dzień 5. Febr. Nra.
165. 219. 238. 508. 509. 901. 902. 1027. 1029.
1140. 1150. 1151. 1152. 1153. 1154. 1155. 1156.
1157.

Lekkiej Kawaleryi, to jest: — Putku 1go
Przełni y Straży Tatarow, czyli Utanow
Szef. Baranowskiego, czyli Putkow: Kir-
kora, na dzień 6. Febr. Nra. 201. 220. 221.
225. 577. 627. 634. 635. 641. 705.

Putku 2go Przedniej Straży, Buławy W.
na dzień 6. Febr. Nra. 665. 666. 667. 693. 1113.

Putku 3go Buławy Polny, i Putku 4go,
Przedniej Straży Szef. Bielaka; na dzień
7. Febr. Nra. 530. 629 — 925. 526. 527. 531.
533. 536. 537. 639. 642. 873. 1049. 1050. 1061.

Putku 5go Przedn. Straży, Szef. St. By-
szewskiego, i Putku 6go Putkown. Azule-
wicza; na dzień 11. Febr. Nra. 529. 576. 631.
638. 644. 1059. 1060. 1062. 1063. 1064. 1114. —
222. 523. 532. 534. 535. 628. 630. 633. 636. 637.
640. 645. 713. 714. 874. 1115.

Putku 7go Przedn. Straży, nowo erygo-
wanego Alexandra Utana; na dzień 12. Febr.
Nra. 166. 187. 188. 189. 190. 223. 224. 306.
510. 632. 643. 662. 663. 664. 769.

Pretensye Inwalidow woysk obojga Na-
rodow; na dzień 13. Febr. Nra. 24. 26. 35.
55. 56. 58. 64. 76. 77. 79. 80. 81. 96. 131. 142.
141. 169. 197. 198. 2. 2. 208.

Dnia 14. Febr. Nra. 210. 227. 371. 457.
516. 559. 848. 914. 984. 1022. 1084. 1085. 1086.
1146.

Pretensye Żołnierzy różnych Regimen-
tow, na dzień 18. Febr. Nra. 102. 103. 137.
154. 155. 156. 174. 215. 211. 235. 263. 270. 271.
172. 295. 296. 297. 298.

Dnia 19. Febr. Nra. 296. 327. 328. 329. 330.
339. 601. 602. 847. 988. 1143. 1161.

IX. Pretensye Departamentow cywilnych.

a) Rady Nicustajcey na d. 20. Febr.
Nr. 39. 65. 74. 84. 109. 101. 623. 683. 825. 1016.

b) Jey subalternow d. 21. Febr. Nra. 39.
78. 132. 133. 134. 182. 203. 213. 214. 215. 214.
275. 277. 333. 334. 350. 479. 438. 506. 573.
681. 827.

c) Ministrowie obojga Narodow d. 25.
Febr. Nra. 12. 185. 218. 305. 315. 394. 500.
548. 1024.

d) Afesorsory Koronney d. 26. Febr. Nra.
27. 28. 45. 1. 8. 179. 285. 316. 349. 562. 572.
595. 605. 688. 698. 764. 871. 834.

e) Departamentu interesow zagranicz-
nych d. 27 i 28. Febr. Nra. 18. 32. 40. 42.
82. 107. 108. 109. 117. 118. 125. 151. 158.
170. 177. 226. 245. 246. 247. 256. 257. 260.
276. 282. 373. 381. 382. 390. 448. 507. 562.
563. 565. 566. 696. 697. 700. 702. 784. 812.
822. 823. 880. 900. 1078. 1079. 1118.

f) Kommissyi skarbowey, — 1 Kommissa-
rzy, na dzień 4. Marca Nra. 70. 564. 753.
770. 771. 1139. 1178.

Officyalistow przy teyże kommissyi, na
tenże dzień Nra. 242. 243. 273. 294. 318.
340. 375. 387. 738. 739. 785. 790. 1014. 1103.

2) Officyalistow celnyck Koron. na d. 5
Mar. Nra. 86. 338. 473. 502. 513. 574. 575.
603. 705. 719. 749. 755. 803. 836. 915. 930.
938. 945. 961. 963. 970. 971. 977. 987. 994.
cz. li. B. B. Olaszewski, 1038. 1039. 1075. 1096.
1104. 1130.

3) Officyalistow skarbowych administra-
cyow Czop. w Warszawie, Pradze, na d.
6. Mar. Nra. 323. 445. 478. 503. 653. 734.
789. 886. 889. 936. 947. 962. 965. 973. 1017.
1023. 1055. 1068. 1087. 1097. 1101. 1138.

4) Officyalistow Tabaczych na d. 7.
Mar. Nra. 183. 259. 458. 597. 731. 783. 796.
858. 850. 863. 869. 896. 937. 948. 949. 954.
960. 1040. 1133. 1134.

5) Officyalistow podatku konsumpcyjn-
ego i Officyalistow skarbowych różnych, na
d. 11. Mar. Nra. 57. 376. 520. 598. 919. 910.
921. 924. 925. 941. 953. 956. 969. 980. 983.
985. 1010. 1011. 1098. — 157. 604. 757. 775.
787. 890. 895. 951. 974. 979. 1056. 1057. 1105.
1143.

g) Kommissyi edukacyjney, na d. 12.
Mar. Nra. 128. 320. 343. 344. 345. 346. 504.
523. 958. 8. 8. 995. czyli Franciszek Czerner,

h) *Kommissyi komorniczey na d. 13 Mar.* 686. 762. 763. 786. 794. 795. 897. 798 828.
Nra. 352. 935. 972. 1006.

i) *Kommissyi policyi krajowej d. 13 Mar.* 14 *Mar.* *Nra.* 308. 309. 310. 311. 312. 313.
 416. 417. 418. 419. 420 421. 422. 423. 424. 353. 626 735. 736 37. 750 765. 810. 852.
 425 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 4 3. 853. 854 855. 873. 893. 1007.
 4 4. 435. 436. 437. 438. 439. 441. 44. 483. 1) *Policyi miasta Warszawy na d. 14.*
 484. 485. 486. 487. 542. 543. 544 446 547. *Mar. Nra.* 689. 856. 887. 982.
 551. 596. 600 648. 649. 654. 600 609.

Ohwieszczaia się zatym wszyscy pretensye do bywszey rzeplley Polskiej mający, i pod wył wyrazonemi numerami wpisani, ażeby się w nainaczonych dla siebie terminach i dniach niezawodnie o godzinie 9 zrana w zamku na selsyach Kommissyi, bądź sami osobiscie, lub też przez należycie umocowanych od siebie plenipotentow stawili; niemoryał w Niemieckim lub w Francuzkim igzyku napisany, rzecz całą iasnie i dokladnie przez naydrobnieysze szczegoly obehnyiaczy, i przy nimi wszelkie do poparcia interesu słuzące dokumenta z sobą mieli, i podali; tudzież gubyy słusznosc pretensyi konstytuemy i uchwałami seymowemi lub dekrétami dowodzoną bydź miała, takowe konstytuemy i dekréta nie tylko w memoryale zaallegowali, lecz oraz one w części lub całkowicie podług potrzeby wypisane przytaczali; poniewaz kommissya ogulne odwołanie się do konstytucyi lub aktow iakicykolwiek magistatury za żaden dowod uważać i przyjąć, tym bardziej zas nowych terminow dla zlozenia onych wyznaczać i dozwalac nie może i nie będzie, kiedy weryfikacya pretensyi każdego wierzyciela koniecznie w przeciagu wyznaczonego dla niego terminu ukonczona bydź musi. — Ktokolwiek zatym podług powyższych przestrog, bądź w wyznaczonym dla siebie terminie sam osobiscie lub przez umocowanego od siebie plenipotentu stawic się, bądź też dokumentow na dowod rzeczywistosci pretensyi swoiey słuujących przynieść i produkować zamiedba, może bydź pewien, że w pierwszym przypadku pretensya jego za niebyłą, w drugim zaś za nieodwiedzoną, a zatym za nieważną uznana będzie. Dan w Warszawie d. 9 Augusta Roku 1798.

Kommissya do uregulowania dlugow ś. p. Krola Jmć Stanisława Augusta i bywszey Rzeplley Polskiej.

Stosownie do wysokiego rozporządzenia nadworney kommissyi dnia 11 sierpnia t. r. będzie dnia 2go października r. b. w kanceliarij C. Kr. Chetmskiego urzędu cyrkularnego czopowe Krolewskich miast, mianowicie:

Chetmu w cenie fiskalney	-	-	-	-	992 zł. ryń. 30 kr.
Krasnostawu	detto	-	-	-	1072 -- 30 --
Dubienki	detto	-	-	-	1041 -- 15 --
Tarnogory	detto	-	-	-	105 --
Jęzbicy	detto	-	-	-	76 -- 30 --
Tudzież duchownych miasteczek Pawłowa w cenie fiskalney	41	--	--	--	45 --
i Sawina	detto	-	-	-	37 -- 30 --

Przez publiczną licytacją naywięcey dalącemu na rok jeden od 1go listopada 1798 do ostatniego października 1799 w arendę puszczone.

Wszyscy chcący arendować ohwieszczaia się zatym aby na terminie i miejscu wyznaczonym na licytacją stawili się i całą część fiskalney ceny na zakład w gotowiznie dla tego złożyli, ażeby do teyże dopuszczeni zostali; naywięcey dalący zaś ma pod przepadkiem tego zakładu w 14 dniach kaucyą w gotowiznie, lub fideiuforsyynie, ktoraby wszelako przyjęta bydź mogła, i summie arendowney zaliczywaney równała się złożyć.

Gdyby sobie zwierzchnosci lub miasta osiągnąć jedney z tych arend życzyły, tedy mają osoby na licytacją zesłać się mające dokladną i nieobwarowaną plenipotencyą opatrzyć, która przed licytacją w C. Kr. cyrkularnym urzędzie złożona bydź ma, w przeciwnym bowiem razie takowy pełnomocnik bez tey legitymacyi do licytowania dopuszczony nie będzie.

W Chetmie d. 31 sierpnia 1799.

W niebytosci JW. cyrkularnego Starosty de Geyer, 1wszy cyr. kommissarz.

Ze strony C. Kr. pełnomocney kommissyi Galicyi zachodniey.

Do każdego wiadomości ninieys ym podacie się, że powtorna licytacya iednoroczney atendy czopowego miasta Krakowa na czas od 1go listopada 1798 aż do ostatniego października 1799 plynącej na sali selsjonalney C. Kr. p owiucjonalney buchhalteryi rządowey w rynku pod Nreim 17 na 2gim pięttrze doia 2go października h. r. 11tana o 10tey godzinie odprawiać się będzie. Cena fiskalna, czyli pierwsze wofanie iest 38,000 zł. ryń. a chcący arendować, mają złożyć 4500 zł. ryń. na zakład. W Krakowie d. 11go września 1798.

Antoni Lujan.

Stosownie dowysokiego, rozporządzenia gubernialnego pocią się czopowe miast cyrkułu Kieleckiego na rok woyskowy od 1go listopada 1798 do końca października 1799 mianowicie:

1go Października 1798.

Stożnicy w cenie fiskalney	600 zł. ryń. kr.	zł. ryń.
Pieczowa	1420 -- --	00 ^o -- --
Sobkowa	181 -- --	297 -- --
Pacanowa	300 -- --	
Seceminia	70 -- --	
Kielc	1390 -- 30	

2go Października.

Kurozwęk w cenie fiskalney	29 -- 45	
Piersznicy	46 -- 45	
Saydłowa	247 -- --	
Chmielnika	373 -- --	

3go Października.

Piotrkowic w cenie fiskalney	47 -- --	
Checina	331 -- 45	
Debna	11 -- 15	
Daleszyc	152 -- --	
Nowego miasta	331 -- 30	
Pruska	179 -- 35	
Wislicy	477 -- --	

Przez publiczną licytacją w tutejszey cyrkularno urządowej kancelaryi w dniach pomienionych w arendę; a ztym chcący arendować na oznaczonych terminach przed tutejszym C. Kr. cyrkularnym urzędem stawić, i w tymże potrzebne wadła złożyć mają.

W Kielcach na dniu 6tym września 1798.

Karol hrabia Choriński C. Kr. cyrkularny Starosta.

C. K. Sądy Szlacheckie Krak. zachod. Galicyi oznajmiają tym Edyktem IPani Justynie z Grabowskich Turiski i małoletniej córce iey Pelagii Turiski w zastępstwie matki pozwanej: że Andrzej Lewowicz Białdzicki u tych C. K. sądów o zaspołnienie summ 9720 Zł: Pol: i 29937 Zł: 18 gr: pol: z prowizją a to z summ 65,000 Zł: Pol: i 3000 Zł: Pol: przeciw mająści krydalaey Leopolda Kochanowskiego likwidowanych załobę na nie podał i o pomoc sądową ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie one zostają, lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajdują się, inż patrona tutejszego Beldowskiego z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowiły, z którym ten proces podług ordynacyi sądowej rozpocznie się i ukończony będzie; przeto one Edyktem niniejszym tym końcem upominają się, ażeby w czasie przyzwoitym, to jest dnia 24 Listopada r. b. same się stawily, albo jeżeli iakie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestaly, albo nakoniec innego sobie patrona obraty, tego sądom tym wymieniły i podług przepisu tych środków, prawa używały, które do swey obrony za najszyteczniejsze osądzą; gdyż w przeciwnym razie, podług przepisu C. K. praw, wszelką niedogodność z zwłoki wyniknąć mogącą, same sobie przypisać winne będą.

Josef de Nikorowicz.

Kraufs.

W. Rozkoschny.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich zachod. Galicyi w Krakowie dnia 27 Sierpnia 1798.

Weinmann, sekr.

C. K. sądy Szlacheckie Krak. Galicyi zachod. oznajmiają tym Edyktem Panu Stanisławowi Politałskiemu: że Pan Urszula Politałska u tych C. K. sądów o ustąpienie administracyi dobr Tarnowa, Wulka Tarnowska i Halicki znaleźć tościła ni, niemniej i o złożenie rachunków z procentów z tych dobr pobieranych, załobę na niego podała i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosila.

Lecz że sądy te, nie mając wiadomości gdzie on zostaje, lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajduje się, inż Panu Stanisławowi Politałskiemu patrona tutejszego Pana Wals Ostawskiego z teg szkodą i jego kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten, podług ordynacyi sądowej, rozpocząty i ukończony zostanie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem, upominają się: ażeby w czasie przyzwoitym, to jest: dnia 20 października r. b. o godzinie 9 zrana sam się stawil, albo jeżeli iakie ma prawa swego do wody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestaly, albo nakoniec innego sobie patrona obraty, tego sądom tym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które od obrony tey sprawy za najszyteczniejsze osądzi; ile że w przeciwnym razie, podług opievu C. K. praw, wszelką niedogodność z zaniehdania wyniknąć mogącą, sam sobie przypisać winien będzie.

Josef de Nikorowicz.

Piekariski.

Kraufs.

Z Rady C. K. Sądów szlach. Galicyi zachodniej, W Krakowie dnia 26. Września 1798 roku.

Elsner.

C. K. sądy szlacheckie Krak. zachodniej Galicyi oznaymia edyktem niniejszym JPanom Janowi Kantemu Karwosieckiemu, Jerzemu Grotowskiemu Jpanom Magdaleie z Dobnińskich Woyczyński Maryannie z Karwosieckich Pokutynski, Monice z Karwosieckich Zarski, Gertrudzie z Karwosieckich Pierzyński, Maryannie Koziatulski w zastępstwie ich mężów, i Maryannie Karwosieckiej Pannie: że JPan Adam Parys dobr Pacanowa dziedzic wraz z innymi Morsztynowskiemi sukcesurami o zapłaćenie całkowitey summy 13,600 zł. Pol. z prowizyą u tuteyszych C. K. sądow pod dnem 23 lipca r. b. żałobę na nich podał, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga dopraszał się.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie obżałowani zosrają, lub czy wcale w C. K. kraiach dziedzicznych znajdujają się onym tuteyszego patrona P. Zarzeckiego z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten podług ordynacyi sądowej rozpocznie się i ukończony zostanie, przeto tym końcem Edyktem niniejszym upominają się: ażeby w czasie przyzwoitym sam się stawili, albo jeżeli takie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, takiego sądom tym wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do obrony swey sprawy za najskuteczniejsze osadzą; ile że w przeciwnym razie wszelką z zwłoki wynikającą niedogodność, podług C. K. praw opiewu, sami sobie przypisać winni będą.

Jozef de Nikorowicz.

Kraufs.

Jos: de Cronenfels.

Z Rady C. K. sądow szlach: Krak: zachod: Galicyi
Dnia 25 sierpnia 1798 roku.

Stosownie do wysokiego rozporządzenia nadworney kommissyi będzie czopowe miasta Łosic w Białskim cyrkule położonego, z mieyską propinacyą piwa i miodu syconego przez publiczną licytacyą na rok ieden od 1 listopada 1798 aż do ostatniego października 1799 dnia 9 października t. r. w C. K. cyrkularno urzędowej kancelaryi w arendę puszczone; co się niniejszym do każdego wiadomości z tym dokładem podaje, że chcący arendować o warunkach w tuteyszej kancelaryi urzędowej poprzednie wywiadzić się mogą. W Biale d. 12 Sierpnia 1798.

Jozef de Krentzberg, cyrkularny starosta.

Ze strony C. Kr. pełnomosney kommissyi zadworney Galicyi zachodniej.

Dekretem C. Kr. finansowey i kommercialney kamery nadworney de dato 10 p. m. zostało ustanowienie celney stacyi do paletowania w Chechle powiecie Olkuszowskim potwierdzone; co z tym każdemu do wiadomości z tym dokładem podaje się: że wspomniona stacyia celdna dnia 14go kwieciana t. r. urzędowanie swoje rozpoczęła. W Krakowie na dniu 8mey 1898.

Pawel baron de Martin.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie zachodniej Galicyi oznaymia tym Edyktem Panu Janowi Jozefowi Mielickiemu: że Pan Franciszek Kietliński, dobr Politowa dziedzic u tych sądow o powrocenie summy razem wziętych 15,300 zł. pol. z prowizyą z dobr Izdebskich iemu należących, a od dziedzicow dobr Siemieradza zapłaconych bydź mających, żałobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości, gdzie obżałowany zostaje, lub czy wcale w C. K. kraiach dziedzicznych znajdujają się, iemuż Panu Mielickiemu patrona tuteyszego Pana Bezdowskiego, z jego szkodą i jego kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten podług ordynacyi sądowej rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwoitym, to jest dnia 3 listopada 1798 r. o godzinie 9 zrana sam się stawił, albo jeżeli takie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tym wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do obrony swey sprawy za najskuteczniejsze osadzi, gdyz w przeciwnym razie podług C. K. praw opiewu, wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą, sam sobie przypisać winien będzie.

Jozef de Nikorowicz.

Jozef de Cronenfels.

Jan Morak.

Z Rady C. K. Sądow szlacheckich Krakowskich Galicyi
zachod. d. 12 Września 1798.

Weinman, sekretarz.